

[Alsing Andersen.]

Raad: at det meget vel kan tænkes, at selve Konservatismens vigtigste Opgave er den at komme til indre Klarhed.

Hvad angaar de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde med Hensyn til Straffeloven og hans Ændringsforslag, vil jeg gerne korrigere ham lidt. Han udtalte om Sovjet-Straffeloven, at det var en Straffelov, som var rettet mod alle dem, der var fjendtlige mod Arbejderklassen. (*Aksel Larsen*: Netop!). Han mente mod Det kommunistiske Parti. (*Aksel Larsen*: Nej!). Med denne Korrigering er hans Karakteristik i øvrigt rigtig.

Hvad angaar Diskussionen mellem konservative og kommunistiske Repræsentanter om, hvor det kommunistiske Parti staar, skal jeg ikke blande mig deri, men jeg noterer, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen som Repræsentant for det revolutionære Parti med Begærlighed paa ny greb Lejligheden til at bekræfte sin Underskrift paa Grundloven. Han har først skrevet under og dernæst ved en Erklæring bekræftet sin Underskrift. Dette revolutionære Partis Repræsentanter har altsaa skrevet i alt Fald to Gange under paa at ville holde Grundloven — vi andre har dog kun skrevet under een Gang.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg maa maaske først have Lov at gøre den Bemærkning, at jeg gaar ud fra, at intet Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede før, da jeg havde Ordet for en kort Bemærkning, ogsaa er et Svar, nemlig et bekræftende Svar.

Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vil jeg gerne sige, at jeg erindringsfuldt ikke, hvilket Møde Dr. Pio har tænkt paa i den omtalte Artikel i „Berlingske Tidende“ for 18. Januar, hvor han bruger den Vending, som det ærede Medlem rigtigt citerede. Men jeg kan ikke se, at dette Citat har stor Interesse, thi om der har været et Møde, hvor en Række af dem, som Dr. Pio maaske kalder Partiets Spidser, var til Stede, og hvor han ikke har faaet Svar paa dette Punkt fra min Side, vil det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vel ikke tage som et Vidnesbyrd om, at jeg skulde være svinget mellem den ene og den anden Anskuelse. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen kender vel ogsaa til Partimøder og lignende, og det er dog muligt, at jeg har ment, at der har været

andre og vigtigere Spørgsmaal, som man maatte igennem og maatte besvare. Jeg har i hvert Fald Lov til at sige, at om min Stilling til det Spørgsmaal, som Dr. Pio rejser i dette Indlæg — enten man sympatiserer med den eller ej —, kan der ikke herske Tvivl. Og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at der hersker ej heller Tvivl om Det konservative Folkepartis Stilling, ikke nogen som helst Tvivl, men paa dette Omraade som paa en Række andre ser de nuværende Magthavere — altsaa ogsaa vedrørende disse Lovforslag — deres Interesse i at skyde os andre Standpunkter i Skoene med Hensyn til en rolig og forstandig Udvikling, Standpunkter, vi ikke har, idet de benytter dette falske Billede, som de tegner af os, til en Lovgivning, som har ganske andet Formaal.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Vi har Snese, ja, Hundreder af Gange oplevet, at Socialdemokrater herhjemme har identificeret sig selv med Arbejderklassen, og det er derfor forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen mener, at noget lignende bør andre gøre. Vi gør det ikke. Naturligvis mente jeg det, jeg sagde før, om den russiske Straffelov, som er rettet mod Arbejderklassens Fjender.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen følte Trang til at komme ind paa vor Underskrift paa Grundloven. Nu skal jeg lade ligge, hvad der vilde være sket, hvis vi ikke havde svaret paa Præsidiets Forespørgsel — det mildeste, der var sket, var i hvert Fald et Overfald fra det ærede Medlems Side for Ufølighed —, men jeg ved jo godt, at det gør Socialdemokratiet og specielt det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen saa forfærdelig ondt, at vi er herinde. Det er ogsaa derfor, man i Øjeblikket i Indenrigsministeriet arbejder saa febrilsk paa at faa udarbejdet et Forslag til en ny Valglov, hvis Formaal skal være at udelukke os fra Rigsdagen. Lad os saa se til den Tid, om det lykkes. Hvad angaar vor Underskrift paa Grundloven, ligger det simpelt hen saadan, at vi, hvis vi vilde vælges ind i Rigsdagen, maatte skaffe de nødvendige Stillere, de 10 000 Underskrifter, vi maatte lade os opstille, drive Valgagitation og lade os vælge, og blandt de andre Ting, der krævedes, for at vi kunde indtage vore Pladser, var ogsaa, at vi skulde afgive den omtalte Underskrift,